

Emellertid återstår det förhållande, att äfven handlandena i sagde län hafva stora tillgodohafvanden hos allmogen utestående, så att det torde vara de flesta omöjligt att gifva ökad kredit. – Med endast de vanliga skogs- och ladugårdsprodukterna förmår åter allmogen icke tillösa sig den nödiga säden.

Och för att kronan skulle förmå anskaffa all härutöfver nödig hjälp, borde statsverket skuldsättas för ett belopp, som endast under decennier kunde återbetalas.

10 Enda utväg är derföre, att antalet och beloppet af exportprodukter, hvilka allmogen kan förmå åstadkomma, ökas, att trafikanterne uppmåna till sådanes åstadkommande och mottaga dem i betalning för säd. Hvilka äro dessa produkter? Frågans besvarande är svårt. – Men man kan dock svara: allt, hvad allmogen besitter, som kan säljas och köpas. – Handsågade granbräder af alla dimensioner, stäfver, spiror, årämnen, kåda, harts, pottaska, hudar, kalfskinn, fårskinn, ben, ull, garn, väfnader af alla slag. Här och der uppköpes något af allt detta. Men i de flesta trakter af landet förekommer ingen handel dermed. Afsättningen utom landet är för flere artiklar svår. Men detta beror på inköpspriset. – I en tid af nöd måste allmogen nöja sig med litet. Och 20 den gör det, såsom erfarenheten mångenstädes lärt. Endast ett fast pris bjudes, skall tillförsel icke saknas. – För den fattigare befolkningen måste undsättningskomiteer och fattigvårdsstyrelser utgöra medlare. – Väl om äfven den besutna allmogen kunde förena sig om ombud för försäljningen till besparande af gagnlöst använd tid. – Artiklar finnas, som på vissa orter icke kunna köpas, emedan transportkostnaden gör utförseln omöjlig. Men detta är undantag.

Det är icke blott ett uttryckssätt att säga: häri finnes den enda hjälpen. Ty ingen annan finnes.

30 Man talar om jernvägslån och jernvägsbyggnad. – Må vara, om åtskilliga millioner af jernvägslånet – tillsvidare *icke användas* på jernvägsbyggnad. Man skaffar icke bröd åt 180 tusen personer i Uleåborgs län, åt 200 000 i Kuopio län genom att bygga en stump jernväg vid Riihimäki eller Wiborg. Att vid den sysselsätta 2 à 3 tusen arbetare från vardera länet (d. v. s. 16 à 24 tusen från hela landet!) är en droppe i hafvet. – Spanmål måste köpas till länen. Guvernören i Uleåborg beräknar behofvet till 75 000 t.r. Frågan gäller att anskaffa denna säd och sätta befolkningen i stånd att lösa den. Detta förmår endast trafikanternas i länen patriotiska drift och befolkningens egna ansträngning.

40 Tillgripes icke denna hjälp allmänt och i stort – finnes ingen hjälp i människomakt.

88 I FRÅGA OM AFSÄTTNING AF BLÅRGARNS-VÄFNADER ...

Finlands Allmänna Tidning n:o 223, 25.IX 1867

50 I fråga om afsättning af blårgarnsväfnader på S:t Petersburg och export af dylika från sagde ort meddelas följande utdrag ur ett bref af den 30 augusti, innehållande en på skedd förfrågan afgifven bekräftelse af långt tidigare muntligen meddelad underrättelse om förhållandet.

»De särskilta prof på olika sorter smala väfnader, hvilka jag för en tid sedan aflemnade, härstamma från den äfven i Finland välkända lärft- och segeldukshandlaren hr F. Bogdanoff i S:t Petersburg, hvilken

af denna vara, som i handeln är känd under namnet *crash*, årligen försäljer stora kvantiteter hufvudsakligen till de engelska husen i S:t Petersburg, hvilka återigen exportera dessa lärfter till England och Amerika».

Carl Zuhr.

Hr C. L., som i H:fors Dagblad förnekat ofvan uppgifna förhållande, nemligen att ifrågavarande väfnader verkligen exporteras från S:t Petersburg, har tidigare blifvit upplyst om sina notisers otillräcklighet, men icke funnit för godt att på den erhållna upplysningen fästa afseende.

10

Sedan numera ytterligare underrättelser ingått, som fullkomligt bekräfta herr Zuhr's anförande, jemte adress på hus i England, som mottaga sagde väfnader, kan allmänheten med all tillit uppmanas, att icke fästa afseende på C. L.s grundlösa föregifvanden.

89 TILL TIDNINGSPOLEMIK SAKNAR INS. HÅG OCH TID ...

Finlands Allmänna Tidning n:o 227, 30.IX 1867

20

Till tidningspolemik saknar ins. håg och tid. Bör dock lemna data till bedömande af Dagbladets undsättningsekonomi, bestående i det kloka rådet att »placera» statsverkets medel hos landets allmoge.

Beräknar man den härförinnan utlånade spanmålens värde efter hvad den kostat stasverket, äro hos allmogen placerade ungefär 6 miljoner mark.

Hade de 8 miljoner, som 1862 utlånades åt importörerna, i stället gifvits åt allmogen, hade 14 miljoner varit placerade på samma hand.

Att för närvarande är tillfälle att ytterligare placera ett betydligt antal miljoner lika säkert, är en beklaglig sanning.

30

Skulle så olyckligt vara, att åter nästa år några miljoner behövas, kan med placeringen fortfaras.

Hvarifrån miljonerna skola tagas, bekymrar naturligtvis icke en författare af dagartiklar. Men en vanlig människa förstår lätt, att Finlands statsverk icke kan vara en outtömlig guldgruva, och att det endast derigenom, att någon del af gifna lån återbetalats, varit möjligt att i sex års tid fortfara med undsättningsåtgärder.

Att säd i landet må finnas, detta är i en stund såsom den närvarande första omsorg. Finnes den på trafikanternas hand, kan Dagbladet vara fullkomligt säkert, att hvarje korn skall komma de behöfvande till godo. Endast vid import af utsäde har någon trafikant kunnat missräkna sig. Veterligen har ingen stannat med importerad brödföda på hand.

40

Ville Dagbladet försträcka miljonerna utan återbetalningsskyldighet tidigare eller till större belopp, än lägligt blir, torde styrelsen väl åtaga sig att placera dem hos allmogen.

Men förrän bladet visar detta ädelmod, vore det för dess egen del välbetänkt att minnas, att undsättningslån till allmogen icke hafva någon tyst förmonsrätt, och att dess förmenande om kommunalstämmors rättighet att upptaga sådane lån är falskt.

50

Pluraliteten i en kommunalstämma kan ingalunda tvinga minoriteten att låna bröd och utsäde, än mindre att borga för pluralitetens enahanda lån. – Dessutom skulle landtkommunerna, äfven om beslutet vore enhälligt, icke hafva andra tillgångar till återbetalning, än deras